

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 240.748 van 20 februari 2018

in de zaak A. 224.382/XII-8502

In zake: de VZW BODEMKUNDIGE DIENST VAN BELGIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de NV VLAAMSE WATERWEG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Joris Lagey en Simon Verhoeven
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Prins Boudewijnlaan 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 januari 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van De Vlaamse Waterweg nv dd. 15 januari 2018 waarbij de offerte van [de vzw Bodemkundige Dienst van België] voor de opdracht ‘Extern milieucoördinatorschap voor monostortplaatsen, leveren van milieuadvies, plaatsen van peilbuizen, bemonstering van oppervlakte- en grondwater en analyse van de stalen’ (bestek 16EGGE1732), geplaatst bij openbare procedure, wordt geweerd wegens ‘onregelmatige inschrijving’ [...]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 februari 2018, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mario Deketelaere, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Simon Verhoeven, die in eigen naam, en *loco* advocaat Joris Lagey verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jonas Riemslagh heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De nv Vlaamse Waterweg schrijft een overheidsopdracht voor diensten uit met als voorwerp “Extern milieucoördinatorschap voor monostortplaatsen, leveren van milieuadvies, plaatsen van peilbuizen, bemonstering van oppervlakte- en grondwater, analyses van stalen”.

De plaatsingsprocedure is een openbare procedure. Het bijzonder bestek 16EGGE1732 is van toepassing.

De aankondiging van de opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 31 oktober 2017 en in het Supplement bij het Publicatieblad van de Europese Unie op 3 november 2017.

In de aankondiging noch in het bestek wordt de geraamde waarde van de opdracht vermeld.

3.2. Inzake de mogelijkheid tot herhaling van de opdracht wordt in het bestek bepaald:

“Art. 42 Herhaling van de opdracht

Bij toepassing van art. 42, §1, 2° Wet 2016 heeft de aanbestedende overheid het recht deze opdracht te herhalen.

De dienstverlener kan zich aan deze herhaalde opdracht niet onttrekken, tenzij hij uiterlijk vier maanden vóór het verstrijken van de jaarlijkse termijn aan de aanbestedende overheid een opzegging betekent bij aangetekende brief.”

Inzake de mogelijkheid tot verlenging van de opdracht wordt onder artikel 56 “Varianten en opties” van het bestek bepaald:

“Verlengingsclausules

Uitdrukkelijke verlenging

De aanbestedende overheid heeft het recht de opdracht geheel of gedeeltelijk te verlengen in één of meerdere malen met een maximale looptijd van 4 jaar. Iedere verlenging wordt aan de opdrachtnemer meegedeeld ten minste 30 kalenderdagen voor het verstrijken van de looptijd.”

Bij de besteksbepalingen inzake “Selectie van deelnemers en gunning van opdrachten” wordt onder meer vermeld:

“Art. 73 Uniform Europees aanbestedingsdocument

Ingeval van een opdracht waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of hoger is dan de drempels voor de Europese bekendmaking legt de inschrijver een ingevuld Uniform Europees Aanbestedingsdocument (UEA) voor. Het UEA, waarvan het in te vullen model als bijlage van – naargelang het geval – de aankondiging of de offerte wordt gevoegd, bestaat uit een eigen verklaring die de aanbestedende overheid als voorlopig bewijs aanvaardt dat op de inschrijver geen uitsluitingsgrond van toepassing is en dat de inschrijver voldoet aan de kwalitatieve selectiecriteria.

De inschrijver moet tevens:

- een ingevuld UEA voorleggen voor elke deelnemer van een combinatie van ondernemingen die optreedt als inschrijver, en voor elke onderaannemer of andere entiteit op wiens draagkracht de inschrijver beroept doet;
- in geval de inschrijver een combinatie van ondernemingen is, aanduiden welke deelnemer aan de combinatie zal optreden als vertegenwoordiger naar de aanbestedende overheid toe, in deel II.B van het UEA.

De aanbestedende overheid kan de inschrijvers tijdens de procedure ten allen tijde verzoekende de vereiste ondersteunende documenten geheel of gedeeltelijk in te dienen wanneer dit noodzakelijk is voor het goede verloop van de procedure.”

3.3. Er worden vier offertes ingediend, waaronder die van de verzoekende partij.

3.4. Op 20 december 2017 wordt een gunningsverslag opgesteld. Hierin wordt bij de offerte van de verzoekende partij het volgende vermeld:

“2.1 Uitsluitingsgronden

Alle inschrijvers hebben een Uniform Europees Aanbestedingsdocument (UEA) bij hun offerte gevoegd, met uitzondering van: Bodemkundige dienst van België vzw.

Bijgevolg wordt deze inschrijver substantieel onregelmatig verklaard overeenkomstig artikel 76§1,2° kb Plaatsing.

[...]

Conclusie m.b.t. de uitsluitingsgronden

De volgende inschrijvers worden uitgesloten:

- Bodemkundige dienst van België vzw”

2.2. [...]

2.3 Algemene conclusie betreffende de uitsluitingsgronden en de selectie

De volgende inschrijvers worden niet geselecteerd:

Naam inschrijver	Reden niet selectie
Bodemkundige dienst van België vzw	Het Uniform Europees aanbestedingsdocument ontbreekt.
SGS Belgium nv	De technische- en beroepsbekwaamheid wordt niet aangetoond.

”

De twee resterende inschrijvingen worden wel regelmatig bevonden en beoordeeld aan de hand van de gunningscriteria; de nv Bova Enviro+ behaalt een score van 93/100 en de nv Mava AES een score van 73/100.

3.5. Vervolgens beslist de verwerende partij om de opdracht te gunnen aan de nv Bova Enviro+. Het gunningsverslag maakt integraal deel uit van deze beslissing.

3.6. De verzoekende partij wordt met een e-mailbericht en een aangetekende brief van 15 januari 2018 als volgt op de hoogte gebracht dat haar offerte onregelmatig is verklaard zonder dat zij hierbij in kennis wordt gesteld van de gunningsbeslissing:

“Conform artikel 8, § 1 en 29 § 1 van de Wet van 17 juni 2013 betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies, deel ik u mee dat uw offerte voor bovenvermelde opdracht onregelmatig is bevonden en geweerd werd.

De motieven voor de wering van uw offerte vindt u hieronder terug:

‘Het uniform Europees aanbestedingsdocument (UEA) is niet bij uw offerte gevoegd.

Bijgevolg wordt Uw offerte substantieel onregelmatig verklaard overeenkomstig artikel 76§1,2° KB Plaatsing.’ [...]”

V. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

5. Ter terechtzitting breidt de verzoekende partij het voorwerp van haar vordering uit tot de haar intussen door middel van de nota en het administratief dossier ter kennis gekomen gunningsbeslissing.

De verwerende partij laat hiertegen geen bezwaar kennen.

Gelet op de concrete omstandigheden van de zaak waaruit onder meer blijkt dat de verzoekende partij met de berichten van 15 januari 2018 door de verwerende partij enkel in kennis werd gesteld van de wering van haar offerte, wordt naast deze wering ook de gunningsbeslissing in het voorwerp van de vordering opgenomen.

VI. Ontvankelijkheid van de vordering

6. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VII. Schorsingsvoorwaarden

7.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende

noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

7.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VIII. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

8.1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 73 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: wet overheidsopdrachten 2016), van artikel 76, § 1, vierde lid, 2°, *juncto* artikel 38 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit plaatsing 2017), van artikel 8, § 1, 2°, van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en

‡CACSLEFEF-BDCHEJV‡

diensten’, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, “in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht, het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel”.

Zij doet in het bijzonder gelden dat de verplichting om een ingevuld Uniform Europees Aanbestedingsdocument (hierna: UEA) te bezorgen slechts geldt indien de geraamde waarde van de opdracht de Europese bekendmakingsdrempel bereikt of overschrijdt. Deze bedroeg op het ogenblik van de indiening van de offerte 209.000 euro. De geraamde waarde van de opdracht was niet vermeld in de opdrachtdocumenten, maar de totaalprijs van de offerte van de verzoekende partij lag met 138.571 euro, btw niet inbegrepen, duidelijk onder die drempel.

Het bestek bevat, zo vervolgt de verzoekende partij, ook geen bepaling waaruit duidelijk blijkt dat het UEA moest worden overgelegd. Het UEA is niet vermeld in de opsomming van documenten die bij het offerteformulier moesten worden gevoegd. Evenmin wordt in het bestek bepaald wat de sanctie is indien het UEA ontbreekt. De aankondiging van de opdracht bevat, anders dan artikel 38, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 oplegt, evenmin de “richtsnoeren die toelaten het UEA in te vullen”, in het bijzonder wat artikel 38, § 2, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 betreft, dat betrekking heeft op deel IV van het UEA.

De verzoekende partij betoogt voorts dat de bestreden beslissing houdende de wering van haar offerte “bijzonder summier – en alleszins niet op afdoende wijze – gemotiveerd” is. Zo wordt niet uiteengezet waarom er sprake is van een substantiële onregelmatigheid. Zij stelt dat de verwerende partij niet uitlegt waarom haar offerte “haar een discriminerend voordeel biedt; tot concurrentievervalsing leidt; de beoordeling ervan of de vergelijking ervan met de andere offertes verhindert; de verbintenis om de opdracht onder de gestelde voorwaarden uit te voeren onbestaande, onvolledig of onzeker maakt”.

De verzoekende partij merkt ook nog op dat in de motivering weliswaar wordt verwezen naar “artikel 76, § 1, 2°” van het koninklijk besluit

‡CACSLEFEF-BDCHEJV‡

plaatsing 2017 maar dat het artikel 76, § 1, vierde lid, 2°, van dit koninklijk besluit is dat de onregelmatigheden opsomt die als substantieel worden beschouwd, waaronder de niet-naleving van de vereisten bedoeld in onder meer artikel 38. Zij herhaalt dat uit artikel 38 van het koninklijk besluit plaatsing 2017 echter niet volgt dat het UEA voor de betrokken opdracht verplicht is en dat het bestek het gebruik ervan niet verplicht maakt of voorziet in de nietigverklaring van de offerte bij het ontbreken van het UEA. Bijgevolg volstaat de geciteerde verwijzing naar het koninklijk besluit plaatsing 2017 in de bestreden beslissing niet als motivering.

Ten slotte argumenteert de verzoekende partij dat, zelfs indien zij verplicht zou zijn geweest om op het ogenblik van haar inschrijving een ingevuld UEA voor te leggen, de sanctie die erin bestaat haar offerte als substantieel onregelmatig te weren alleszins “disproportioneel en onredelijk” is en blijk geeft van “een onzorgvuldige beoordeling en besluitvorming”. Zij wijst erop dat het bestek minstens verwarring laat bestaan omtrent de verplichting om het UEA voor te leggen. Zij stelt voorts dat het UEA bestaat uit een eigen verklaring die als “voorlopig bewijs” dient, terwijl zij in haar inschrijving reeds heeft aangetoond dat op haar geen uitsluitingsgrond van toepassing is en dat zij voldoet aan de kwalitatieve selectiecriteria, waardoor het UEA geen enkele “meerwaarde” heeft.

Beoordeling

8.2.1. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie bij het belang van het middel uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie lijkt alleen nodig te zijn indien het middel een ernstig karakter vertoont, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

8.2.2. In het artikel 73, § 1, van de wet overheidsopdrachten 2016 wordt onder meer bepaald:

“Op het ogenblik van de indiening van de aanvragen tot deelneming of de offertes, naargelang het geval, leggen de kandidaten of inschrijvers, het door hen ingevulde Uniform Europees Aanbestedingsdocument voor, dat bestaat uit een bijgewerkte eigen verklaring en dat door de aanbestedende overheid als voorlopig bewijs wordt aanvaard ter vervanging van door

overheidsinstanties of derden afgegeven documenten of certificaten die bevestigen dat de betrokken kandidaat of inschrijver aan alle hierna vermelde voorwaarden voldoet :

1° hij bevindt zich niet in een van de situaties als bedoeld in de artikelen 67 tot 69, waardoor kandidaten of inschrijvers kunnen of moeten worden uitgesloten;

2° hij voldoet aan de toepasselijke selectiecriteria als vastgesteld overeenkomstig artikel 71;

3° hij voldoet, indien van toepassing, aan de objectieve regels en criteria voor de beperking van het aantal kandidaten, als vastgesteld overeenkomstig artikel 79.

[...]

Het Uniform Europees Aanbestedingsdocument bestaat uit een formele verklaring van de ondernemer dat de betrokken grond tot uitsluiting niet van toepassing is en/of dat aan het selectie criterium is voldaan en bevat de relevante informatie die door de aanbestedende overheid wordt verlangd. Voorts vermeldt het Uniform Europees Aanbestedingsdocument welke overheidsinstantie of derde verantwoordelijk is voor het vaststellen van de bewijsstukken en bevat zij een formele verklaring dat de ondernemer in staat zal zijn om op verzoek en onverwijld die bewijsstukken te leveren. [...]"

Artikel 38 van het koninklijk besluit plaatsing 2017 luidt:

“§ 1. Op het ogenblik van de indiening van de aanvragen tot deelneming en/of van de offertes leggen de kandidaten of inschrijvers, overeenkomstig artikel 73 van de wet, het UEA voor, tenzij in de gevallen waarbij gebruik wordt gemaakt van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking in de in artikel 42, § 1, 1°, b) en d), 2°, 3°, 4°, b), en c), van de wet, bedoelde gevallen.

De aanbestedende overheid verschaft in de aankondiging van opdracht of in de opdrachtdocumenten waarnaar deze aankondiging verwijst de richtsnoeren die toelaten het UEA in te vullen. Met name geeft hij aan welke de werkwijze is overeenkomstig paragraaf 2.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking en het UEA moet worden ingevuld, geeft de aanbestedende overheid, in afwijking van het tweede lid, de betreffende richtsnoeren aan in een ander opdrachtdocument.

§ 2. Wat deel IV van het UEA betreft, kan de aanbestedende overheid naar keuze beslissen :

1° om de ondernemers te verzoeken om precieze inlichtingen op te geven door middel van het invullen van de afdelingen A tot D; of

2° de gevraagde inlichtingen beperken tot de vraag of de ondernemer al dan niet voldoet aan de voorgeschreven selectiecriteria, overeenkomstig de afdeling ‘Algemene aanwijzing voor alle selectiecriteria’. In dat geval moet alleen deze afdeling ingevuld worden.

Voor de in bijlage III van de wet opgesomde sociale en andere specifieke diensten, moet de aanbestedende overheid echter steeds de mogelijkheid geven aan de ondernemer om op globale wijze kenbaar te maken dat hij voldoet aan de voorgeschreven selectiecriteria, overeenkomstig het eerste lid, 2°.

§ 3. Het onderhavige artikel is slechts van toepassing op de opdrachten waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of hoger is dan de drempel voor de Europese bekendmaking.”

Artikel 39, § 1, vierde lid, van hetzelfde besluit luidt:

“Voor de opdracht waarvan de geraamde waarde lager is dan de drempel voor de Europese bekendmaking, mag de aanbestedende overheid de kandidaat of inschrijver niet verzoeken het UEA voor te leggen.”

Artikel 76, §§ 1 en 3, van hetzelfde besluit luidt:

“§ 1. De aanbestedende overheid gaat na of de offertes regelmatig zijn.

De offerte kan substantieel of niet substantieel onregelmatig zijn.

Een offerte is substantieel onregelmatig wanneer ze van aard is de inschrijver een discriminerend voordeel te bieden, tot concurrentievervalsing te leiden, de beoordeling van de offerte van de inschrijver of de vergelijking ervan met de andere offertes te verhinderen, of de verbintenis van de inschrijver om de opdracht onder de gestelde voorwaarden uit te voeren onbestaande, onvolledig of onzeker te maken.

De volgende onregelmatigheden worden met name als substantieel beschouwd:

1° de niet-naleving van het milieu-, sociaal of arbeidsrecht, voor zover deze niet-naleving strafrechtelijk gesanctioneerd wordt;

2° de niet-naleving van de vereisten bedoeld in de artikelen 38, 42, 43, § 1, 44, 48, § 2, eerste lid, 54, § 2, 55, 83 en 92 van dit besluit en in artikel 14 van de wet, voor zover zij verplichtingen bevatten ten aanzien van de inschrijvers;

3° de niet-naleving van de minimale eisen en de vereisten die als substantieel worden aangemerkt in de opdrachtdocumenten.

[...]

§ 3. Wanneer gebruik wordt gemaakt van een openbare of niet-openbare procedure, verklaart de aanbestedende overheid de substantieel onregelmatige offerte nietig. [...]

Uit deze bepalingen lijkt onder meer te mogen worden afgeleid dat de verplichting tot het voorleggen van een UEA afhangt van de geraamde waarde van de opdracht. Wanneer de geraamde waarde de toepasselijke Europese

bekendmakingsdrempel, te dezen 209.000 euro, bereikt, lijkt het in beginsel voor de aanbestedende overheid verplicht om een UEA te laten voorleggen door de inschrijver.

8.2.3. De verwerende partij heeft nagelaten in de aankondiging of het bestek de raming van de waarde van de opdracht te vermelden. In het administratief dossier bevindt zich wel een raming, namelijk 143.948,14 euro op jaarbasis.

De verzoekende partij kan niet worden bijgevalen in haar argumentatie dat zij bij het indienen van haar offerte van mening mocht zijn dat het geen Europese opdracht was en zij dus geen UEA diende voor te leggen omdat de opdracht de drempelwaarde niet bereikte aangezien haar “totaalprijs” van 138.571 euro onder de drempelwaarde valt.

Zij houdt immers geen rekening met de in het bestek voorziene mogelijkheid tot herhaling en verlenging tot een maximale looptijd van vier jaar. Overeenkomstig artikel 7, § 1, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 moet voor de raming van de waarde immers rekening worden gehouden “met de duur en de totale waarde van de opdracht en met name met de volgende elementen: [...] 3° alle herhalingen als bedoeld in artikel 42, § 1, 2°, van de wet; [...] 7° de verlengingen”. Zelfs op grond van haar eigen bod, *a fortiori* de raming van de verwerende partij, lijkt een raming aldus de drempelwaarde ruim te overschrijden.

Haar argumentatie dat zij mocht vermoeden dat de verwerende partij het voorleggen van een UEA niet had verplicht, wordt evenzeer tegengesproken door het feit dat de opdracht Europees werd aangekondigd.

Daarnaast bepaalt de besteksbepaling met betrekking tot het voorleggen van een UEA voorts dat een ingevuld UEA moet worden voorgelegd “[i]ngeval van een opdracht waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of hoger is dan de drempels voor de Europese bekendmaking”. In deze besteksbepaling wordt verwezen naar het bijgevoegde model. Eén van de documenten die de verwerende partij beschikbaar heeft gesteld op het e-notification platform in het kader van de opdracht, naast onder meer het bestek en de inventaris, is een model van UEA waarbij de specifieke gegevens eigen aan de opdracht reeds zijn ingevuld in deel I

‡CACSLEFEF-BDCHEJV‡

van het UEA. Hierbij mag voorts worden bedacht dat een aanbestedende overheid in beginsel geen UEA lijkt te kunnen eisen wanneer de drempelwaarde niet is bereikt.

Deze elementen lijken voldoende aanwijzingen te geven dat de verzoekende partij er diende van uit te gaan dat zij een UEA moest voorleggen.

8.2.4. De kritiek van de verzoekende partij dat een UEA niet was vermeld in de opsomming van de bij de offerte te voegen documenten, tast de hiervoor vastgestelde verplichting tot het voorleggen van een UEA niet aan. Ook toont de verzoekende partij niet aan dat het ontbreken van de richtsnoeren, vermeld in artikel 38, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit plaatsing 2017, deze verplichting hier tenietdoet, en dit alleen al omdat zij niet aantoont dat dit ontbreken haar *in concreto* heeft belet het UEA in te vullen en voor te leggen.

8.2.5. Gelet op artikel 76, § 1, vierde lid, 2°, en 76, § 3, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 lijkt de verwerende partij verplicht de offerte van de verzoekende partij te weren wegens het ontbreken van het rechtens vereiste UEA. De bestreden beslissing lijkt afdoende gemotiveerd, aangezien wordt verwezen naar het ontbreken van het UEA bij de offerte en naar “artikel 76, § 1, 2° KB Plaatsing”. Zoals uit het verzoekschrift blijkt heeft de verzoekende partij deze verwijzing terecht begrepen als een verwijzing naar artikel 76, § 1, vierde lid, 2°, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 en is zij zich bewust van de verwijzing in die bepaling naar artikel 38 van het koninklijk besluit plaatsing 2017, dat het UEA betreft.

8.2.6. Anders dan de verzoekende partij aanvoert, lijkt het, gelet op de op het eerste gezicht duidelijke bepalingen in het koninklijk besluit plaatsing 2017, niet vereist dat het bestek uitdrukkelijk in een sanctie voorziet bij het ontbreken van het UEA, noch dat op een meer omstandige wijze de aard van de onregelmatigheid en de gevolgen ervan worden onderzocht of dat wordt nagegaan of de betrokken inschrijver bij de offerte reeds alle nuttige “bewijsstukken” heeft gevoegd waardoor “het voorleggen van het UEA geen meerwaarde” zou hebben. Hierbij verwijst de Raad ook naar de overwegingen sub 12 van het arrest nr. 240.618 van 30 januari 2018. Overigens mag worden opgemerkt dat de ver-

‡CACSLEFEF-BDCHEJV‡

zoekende partij de wettigheid van artikel 76, § 1, vierde lid, 2°, en 76, § 3, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 niet in het debat heeft betrokken.

8.2.7. Het middel is niet ernstig.

IX. Besluit

9. Het enig middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 februari 2018, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra